

[Jens Foged.]

skadeserstatning. Det er en ting, som måske har virket, skal vi sige lidt irriterende på nogle, idet de skulle ind under et ganske fast system, når de fik en skadeserstatning. Nu har ministeren åbnet mulighed for, at den enkelte, der er udsat for denne skade, selv kan bestemme, selv kan ønske, hvilken ordning han vil ind under, og det er naturligvis en forbedring.

Der er blevet talt en del om procenten, de 9 pct., som ministeren foreslår indført, beregnet efter rentesrenteprincippet. Det er jo ganske åbenbart, at hvad enten generationsskiftet finder sted inden for landbrug eller byerhverv — for det drejer sig jo om begge dele — så er det ikke muligt at foretage et generationsskifte uden en urimelig beskatning i visse tilfælde, jeg siger ikke i alle, men i visse tilfælde. Den stigning, der finder sted på fast ejendom, kan være særdeles uønsket, når den går så hurtigt, som den gør i øjeblikket, men 9 pct. efter rentesrenteprincippet opfylder ikke betingelserne for at lukke op for, at der kan foregå et almindeligt generationsskifte, uden at der kommer kapitalvindingsskat derpå. Det må være rimeligt, at den enkelte borger kan få lov til at skifte med søn eller datter, svigersøn eller nære slægtninge, uden der skal ske en ekstra beskatning af ejendommen.

Jeg deler altså ikke hr. Grünbaums opfattelse af, at denne procent er for høj. Hvis hr. Grünbaum vil læse, hvordan inflationen har været, hvilke procenter der har været i de sidste 2-3 år på fast ejendom, så vil han se, at de 9 pct. ikke dækker.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne sige, at vi er positivt indstillet med hensyn til at rette i den gældende lovgivning om særlig indkomstskat. Den gældende lov er i sin tid gennemført uden radikal medvirken. Men jeg vil gerne dertil føje, at så stærk som inflationen er i dag, så virker den gældende lov endnu værre, end nogen kunne forudse, da den nugældende lov blev gennemført for et par år siden.

Når vi fra radikal side er parat til at sikre en ændring, så vidt vi kan, i den særlige indkomstskat, så er der i hvert fald ét forhold, vi må tage hensyn til, nemlig at denne særlige indkomstskat i realiteten ikke vil forhindre en naturlig udvikling i samfundet og

en naturlig flytning i samfundet. Og så må det i denne forbindelse være selvfølgelig, at man tager hensyn til inflationen. At kronen bliver mindre værd, bør ikke føre til, at den, der ejer fast ejendom, bliver brandskattet.

Det er den ene side. På den anden side står så, at spekulationsgevinsterne må beskattes, og de må beskattes højere, end det sker i dag.

Disse betragtninger fører med sig, at vi ikke uden videre mener, at alle de regler, som ministeren har fundet frem til, er de bedste til at sikre disse forhold.

Jeg deler ikke hr. Jens Fogeds betragtninger over de 9 pct. med rentesrente. men jeg håber, at vi i udvalget kan nå frem til i enighed at udarbejde regler, der skal gælde for den særlige indkomstskat.

I den forbindelse er der én ting, som jeg synes vi bør tage meget hensyn til. Det er i praksis umuligt for den almindelige skatteyder og ejendomsbesidder at finde ud af, hvad det egentlig er, han skal betale skat af. Vi taler om, at der skal et tillæg på 20 pct., der skal et tillæg på 30 pct., der skal et årligt tillæg på 6 eller 9 pct. med eller uden rentesrente, og der skal så være et friløb på 20.000 kr., og når vi har fundet frem til et eller andet tal, så trækker vi 6.000 kr. fra, og så forhøjer vi med 50 pct., og så tager vi endelig en skat af det. Det er efter min mening alt for indviklet. En lov bør være sådan, at også den skatteyder, som en enkelt gang berøres af den, har en vis chance for at forstå, hvad det hele drejer sig om, og det har han ikke med den gældende lovgivning.

Et af de enkeltområder, som ministeren har foreslået der skal ske indgreb over for, er ekspropriationsområdet, og vi er tilfredse med ministerens udspil her. Vi er også tilfredse med, at ministeren rører ved jordfordelingsproblemet. Jeg er ikke sikker på, at vi ikke kunne nå noget længere, end ministeren er kommet på dette område, og især vil vi gerne diskutere, om samspillet mellem jordfordeling og ekspropriation ikke kunne gøres lidt klarere. Lempelsen for jordrentebrugene er vi glade for.

Derefter vil jeg sige ligesom hr. Glistrup, der denne gang sagde noget om, at vi bør tage hensyn til byerhvervene — jeg nævnte det allerede, da lovforslaget første gang blev fremsat, og er glad for, at det allerede er nævnt af én ordfører — at jeg vil gentage,